Dziennik urzędowy

c. i k. Komendy Obwodowej w Lubartowie.

Lubartów, dnia 20. maja 1917 r. № 5. Prenumerata wynosi kwartalnie 3 kor.

53.

Do ludności obwodu Lubartowskiego.

Jego Excellencya pan Jeneralny Gubernator Wojskowy zamianował mnie Kierownikiem Inspektoratu gospodarczego w Lublinie.

Opuszczając stanowisko Komendanta powiatu po prawie dwuletniej działalności, nie łatwo przychodzi mi się rozstać z powiatem, który bardzo polubiłem.

Serdecznie żegnam ludność tutejszego powiatu i zapewniam zarazem iż stale dążyłem do tego, by ciężkie rany zadane powiatowi wypadkami wojennemi według najlepszych moich sił złagodzić, a dobrobyt i kulturę podnieść.

Wszystkim tym, którzy mnie według sił swoich wspomagali, w szczególności powiatowemu Komitetowi ratunkowemu, Wielebnemu Duchowieństwu, Magistratom i Zwierzchnościom gminnym, właścicielom dóbr i włościanom wyrażam za pełną poświęcenia współdziałalność moje szczere podziękowanie.

Lojalne i bez zarzutu zachowanie się, oraz pełne zrozumienie współdziałania ze strony całej ludności ułatwiło mi bardzo spełnienie powyższych zadań.

Żegnam Was serdecznie i życzę by Wasz kraj rozwijał się i wzmacniał, oraz po wskrzeszeniu polskiej Ojczyzny doczekał się świetnej przyszłości.

Zawadzki pułkownik m. p.

54.

Objęcie c. i k. Komendy obwodowej.

Z dniem dzisiejszym objąłem po moim poprzedniku pułkowniku Antonim Zawadzkim urząd Komendanta powiatu.

Mając jak najserdeczniejsze zamiary pracować dla dobra i usunięcia wojennych klęsk Królestwa Polskiego zwracam się do całej ludności powierzonego mi powiatu w szczególności do Wielebnego Duchowieństwa nauczycielstwa, Magistratów i Zwierzchności gminnych, właścicieli dóbr i włościan z prośbą o usilne poparcie i współpracę.

Zasad powyższych się trzymając będę zawsze chętnie przyjmował uzasadnione prośby i zażalenia.

Stanisław NIKLAS,
podpułkownik m. p.

55.

Odezwa.

Wskutek długotrwałej zimy, opóźnionego rozwoju wegetacji i opóźnionego z tego powodu czasokresu żniw, stały się warunki aprowizacyi, mimo wszelkich przedsięwziętych środków zaradczych trudnymi. Największe trudności jednak czekają nas jeszcze.

Widziałem się dla tego zniewolonym zamknąć granicę. Co odtąd zostanie zajętem, pozostaje dla potrzeb kraju. Co z zapasów waszych jeszcze oddacie, to dacie waszym współobywatelom i będzie to poważnym obowiązkiem ludności wiejskiej, przychodzić z pomocą cierpiącej brak ludności miejskiej.

Zwracam się tedy do patryotycznie myślącej ludności wiejskiej z usilnem wezwaniem żeby swoje zapotrzebowanie natychmiast o ile możności ograniczyła i wszystko co jej pozostaje poza najkonieczniejszą potrzebę życia, wydała dla cierpiących głód mieszkańców miast.

Liczę przeto na pomoc wszystkich.

Z mojej strony również będę wedle najlepszych moich sił starać się Wam dopomódz w przetrwaniu ciężkiego okresu aż do nowych żniw.

Wojskowy Jenerał-Gubernator
Hr. Szeptycki m. p.

Nr. 2710/V.

56.

Ustanowienie Inspektoratów gospodarczych.

Z powodu rozkazu Naczelnego Wodza armii M. V. Nr. 31800/P utworzyło c. i k. wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo reskryptem z 1. maja 1917 W. S. Nr. 70283/17 pięć stałych nspektoratów gospodarczych (ruchome Komisye kontrolne), celem nadzorowania wykonania wszystkich gospodarczych zarządzeń Naczelnego Dowództwa armii c. i k. Generalnego Gubernatorstwa.

Siedzibę i okręg urzędowania poszczególnych Inspektoratów podaje się poniżej:

Inspektorat gospodarczy Nr.	SIEDZIBA URZĘDU	DO OKRĘGU NALEŻĄ POWIATY:
I.	Piotrków	Noworadomsk, Włoszczowa, Końsk, Piotrków, Opoczno.
II.	Kielce	Jędziejów, Kieice, Dąbrowa, Olkusz, Miechów, Pińczów, Busk.
III.	Radom	Radom, Kozienice, Wierzbnik, Opatów, Sandomierz.
IV.	Lublin	Lublin, Puławy, Lubartów, Janów, Krasnostaw,
V.	Zamość	Zamość, Biłgoraj, Hrubieszów, Tomaszów, Chełm.

Skład Inspektoratu:

W skład każdego Inspektoratu gospodarczego wchodzi jeden oficer sztabowy, jako Inspektor gospodarczy, jeden cywilny urzędnik Państwowy i jeden oficer (referent rolniczy) jako członkowie Inspektoratu i personal pomocniczy.

Zakres działania:

Inspektorowie gospodarczy i członkowie Inspektoratu gospodarczego mają, jako stałe delegowane organa wojskowe Jenerał-Gubernatorstwa w stałej czynności z Władzami i organami Zarządu wojskowego (skarbowe, celne i sądowe władze), tudzież z zakładami przemysłowemi nadzorować w myśl istniejących już rozporządzeń gospodarczą działalność urzędów autonomicznych i publicznych stowarzyszeń i przedsiębiorstw gospódarczych, oraz kontrolować wykonywanie zarzadzeń aprowizacyjnych wydanych przez miejcsowe władze.

Inspektoraty gospodarcze są upoważnione zauważone wypadki nadużyć i podbijania cen podawać do wiadomości właściwym władzom, celem usunięcia ich.

Delegowanie członkowie Inspektoratu są także upoważnieni do przyjmowania próśb.

Nr. 5623/V ex 1917.

57.

Obwieszczenie sądu doraźnego.

C. i k. Naczelne Dowództwo armii zarządziło rozp. z dnia 16./3. 1915, Op. Nr. 32183 względnie z dnia 6./12. 1915, Op. Nr. 117612 i Qu. Nr. 37906 z dnia 13./3. 1917 na podstawie § 481: 2 w. pr. k. obwieszczenie sądu doraźnego.

a) przeciwko wszystkim osobom wojskowym, pozostającym w czynnej służbie, jakoteż przeciwko wszystkim podlegającym tym samym ustawom karnym co w czynnej służbie pozostające osoby wojskowe (§ 11 w. pr. k.) bez względu na to, w jakim okręgu obszaru działalności armii polowej jest położone miejsce popełnienia i osądzenia czynu,

b) przeciwko wszystkim osobom w okupowanym terenie, którzy w obszarze zmoblizowanych wojsk (komend) albo sprzymierzonych schwytani będą (454 w. pr. k. i N. D. A. rozp. z d. 21./8. 1914, res. Nr. 678) z powodu następujących czynów karygodnych:

1.) Zbrodnia niedozwolonego werbowania (§§ 306 i 307 w. k. k.)

2.) Zbrodnia nakładania lub wspomagania do naruszenia zaprzysiężonych obowiązków wojskowych, oraz zbrodnia dopomagania zbiegom (§§ 314, 316, 318 w. k. k.),

3.) Zbrodnia szpiegostwa czyny skierowane przeciwko sile wojskowej państwa (§ 327 w. k. k.),

4.) Zbrodnia zdrady stanu (§ 334 w. k. k.),

5.) Zbrodnia obrazy majestatu (§ 339 w. k. k.),

6.) Zbrodnia zakłócenia spokoju publicznego (§ 341 w. k. k.),

7.) Zbrodnia buntu (§ 349 w. k. k.),

8.) Zbrodnia gwałtu publiczneho przez złośliwe uszkodzenie we wszystkich wypadkach czynów karygodnych § 362 w. k. k. a mianowicie: a) gdy szkoda, która powstała lub którą sprawca zamierzał, przekracza kwotę 50 K, albo bez względu na wysokość szkody,

c) gdy z tego może powstać niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa cielesnego człowieka albo we wiekszej rozciągłości dla cudzej własności,

d) gdy złośliwego uszkodzenia dokonano na kolejach żelaznych, poruszanych za pomocą pary lub nie, albo na zabudowaniach do nich należących, na środkach komunikacyjnych, maszynach, narzędziach albo innych przedmiotach do ruchu tychże służących, albo na okrętach parowych, maszynach parowych, kotłach parowych, urządzeniach wodnych, mostach, urządzeniach w kopalniach albo wogóle wśród szczególnie niebezpiecznych stosunków, przyczem właściwość sądu doraźnego rozciąga się już na czyny karygodne z § 362: c w. k. k. podczas gdy właściwość sądu doraźnego dla czynów karygodnych z § 362: a, b w. u. k. dla wyżej wymienionych osób nabiera znaczenia dopiera z dniem ogłoszenia tego rozporządzenia dla zbrodni po tymże dniu popełnionych,

9.) Zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe działania lub opuszczenia jeśli dopuszczenia się tychże na kolejach żelaznych wśród szczególnie niebezpiecznych stosunków (§ 364 w. u. k.),

10.) Zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenia lub naruszenia państwowych telegrafów (telefonów) (§ 367 w. u. k.),

11.) Zbrodnia mordu (§§ 413 i 414 w. u. k.), zabójstwa (§§ 419—421 w. u. k.), podpalenia (§§ 448—453 w. u. k.), rabunku (§§ 483—490 i 491 w. u. k.),

12.) Zbrodnia kradzieży (§§ 457—465 : a, 466—467 w. u. k.) i sprzeniewierzenia (§ 472 w. u. k.), gdy kwota pochodząca z jednej lub więcej kradzieży lub sprzeniewierzeń 1000 (tysiąc) koron przekracza, zbrodnia sprzeniewierzenia (§ 474 w. u. k.) i zbrodnia oszustwa (§§ 502—505 w. u. k.), jeżeli kwota pochodząca z jednego lub więcej sprzeniewierzeń lub oszustw 2000 (dwa tysiące) koron przekracza,

e) na podstawie § 142 w. u. k., ces. rozp. z d. 25./7. 1914, D. u. p. Nr. 157, roz. k. w. ministerstwa z d. 27./7. 1914, Nr. 5490 min. prez. i rozp. naczelnika kraju dla Bośni i Herzegowiny i inspektora armii w Sarajewie z 26./7. 1914, L. 7122 (dzien. rozp. 38 część z 1914) odnośnie do zbrodni wojskowych przeciwko wszystkim dopuszczającym się zbrodni osobom bez względu na to w jakiej części obszaru działalności armii polowej jest położone miejsce popełnienia i osądzenia czynu, także z powodu:

13.) Zbrodnia niesubordynacyi przez każdy gwałtowny opór przeciwko przełożonym albo gwałtowne targnięcie się na jego osobę (§§ 145, 146 : a, 147, 148, 152, 153 i 154 w. u. k.),

14.) Zbrodnia buntu we wszystkich zbrodniczych wypadkach (§§ 159 i 160 w. u.),

15.) Zbrodnia rozruchu (§§ 167 i 171 w. u. k.),

16.) Zbrodnia desercyi (§§ 183 w. u. k.), jednak dobrowolnie zgłaszający się dezerter może być zwolnionym od postępowania doraźnego, jeżeli oprócz ucieczki nie popełnił innej pod kompetecyę sądów doraźnych podlegającej zbrodni,

17.) Zbrodnia uczestnictwa w dezercyi innego (§ 206 w. u. k.),

18.) Zbrodnia namowy do dezercyi (§§ 216 i 227 w. u. k.)

19.) Zbrodnia tchórzostwa we wszystkich zbrodniczych wypadkach (§ 243 w. u.),

20.) Zbrodnia zburzenia spokoju i porządku III. przypadek (§ 264 w. u. k.),
IV. przypadek (§ 265 w. u. k.)
VI. przypadek (§ 267 w. u. k.)

21.) Zbrodnia wykroczenia przeciwko przepisom służbowym wogólności (§§ 286 : f i 288 w. u. k.) przez porzucenie i pozbycie się broni albo amunicyi w wartości ponad 10 (dziesięć) koron,

22.) Zbrodnia samo - uszkodzenia (§ 293 w. u. k.),

23.) Zbrodnia kradzieży według § 465 : b w. u. k., gdy straż popełnia kradzież na rzeczach, do strzeżenia których jest przeznaczona albo świadomie dozwala innym popełniać, a kwota albo wartość tego, co w jednym lub wiecej wypadkach ukradziono 50 (pięćdziesiąt) koron przekracza,

24.) Zbrodnia kradzieży według § 465 : c w. u. k., gdy żołnierz swego towarzysza albo swego przełożonego, albo ten ostatni swego podwładnego okrada, a kwota lub wartość tego, co w jednym lub więcej wypadkach ukradziono 200 (dwieście) koron przekracza,

25.) Zbrodnia plądrowania i uczestnictwa w plądrowaniu (§§ 492 i 500 w. u. k.), jeżeli wartość tego, co splądrowano, ukryto, pozbyto lub w jednym lub więcej wypadkach zabrano 100 (sto) koron przekracza,

26.) Zbrodnia zaniedbania obowiązków służbowych warty według § 231 w. u. k. na wypadek, gdy z zaniedbania tych obowiązków wielka szkoda dla działań, bezpieczeństwa na froncie stojących oddziałów wojskowych albo we większej rozciągłości dla dobra państwa powstała albo według zachodząch okoliczności łatwo wyniknąć mogła.

Postanowienia o postępowaniu doraźnem rozciągają się także według § 11 w. u. k. na usiłowanie według § 15 w. u. k. jakoteż na współwinę i uczestnictwo w zbrodniach zagrożonych sądem doraźnym.

Przestrzega się zatem wspomniane na początku pod a) i b) osoby przed wyliczonemi zbrodniami, gdyż każdy zbrodniarz przed sąd doraźny postawionym i karą śmierci przez powieszenie ukaranym zostania.

Lubartów, dnia 1. kwietnia 1917.

№ 2967/m ex 1917.

58.

Zwalczanie zarazy ziemniacznej

(Phytophtora infestans.)

W roku zeszłym wystąpiła w dużych rozmiarach choroba kartofli, zwana pospolicie zarazą ziemniaczaną, wywołana przez grzyb Phytophtora iufestans.

Choroba ta objawia się w ten sposób, że na łodygach i liściach ukazują się plamy brunatne, które później czernieją, rozszerzają się po całej roślinie, powodując przedwczesne obumarcie tejże.

Choroba ta obniża plon ziemniaków, wpływa niepomyślnie na ich dojrzewanie i czyni je mniej zdatnemi do przechowania.

Przyczyna zarazy ziemniaczanej, wspomniany wyżej grzyb, pozostaje w bulwach, powodując w czasie przechowywania ziemniaków gnicie tychże. Kartofle takie, złożone razem, tracą wewnątrz swój naturalny kolor, stają się brunatne i podlegają rozkładowi i następnie gniciu. Gnicie przenosi się na sąsiednie, zdrowe ziemniaki, tak, że cała zawartość kopca, względnie w piwnicach lub dołach złożone ziemniaki mogą zupełnie się zepsuć, o ile między nimi znajdują się bulwy zarażone.

Dlatego też należy zwalczać tę chorobę i stosować wszelkie środki ostrożności.

Majlepszym sposobem zwalczania zarazy ziemniaczanej jest zapobieżenie ukazaniu się tejże, a to przez sadzenie kartofli zdrowych, w roku zeszłym przez nieogarniętych. Ziemniaki z plamami barwy niezdrowej należy bezwarunkowo od sadzenia wyłączyć, ponieważ z nasienia takiego nie można się spodziewać pomyślnych wyników.

W miarę możności nie należy uprawiać dalej odmian ziemniaków, które porzedniego roku podpadły zarazie, lecz wymienić je na gatunki, które pozostały zdrowemi.

Istnieją gatunki bardziej odporne na zarazę i te właśnie należy uprawiać w miejsce odmian mniej odpornych.

O zwalczaniu zarazy ziemniaczanej, na wypadek objawienia się tejże, ukaże się we właściwym czasie obszerniejszy okólnik.

Nr. 4618/v ex 1917.

59.

Zajęcie kory dębowej i świerkowej.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego R. S. Nr. 88692/16 zostają wszystkie zapasy kory dębowej i świerkowej ze zeszłorocznych łupań, jakoteż tegorocznych, które mają nastąpić, zajęte,

Każdy, a w szczególności posiadacze tartaków są obowiązani zapasy kory wymienionej co miesiąc, a to najpóźniej do dnia 20 każdego miesiąca zgłosić do c. i k. Posterunku żandarmeryi.

Bliższe szczegóły, co do konserwowania kory i wysokości ustalonych cen za korę znajdują się do przeglądu interesantów w odnośnym Posterunku żandarmeryi.

Res. Nr. 392/17.

60.

Zakaz wywozu środków żywnościowych z obszaru okupacyjnego.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo reskryptem z 15 maja 1917 Nr. Präs. 6100/17 zakazało, na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15 grudnia 1915 § 1. i 3. Nr. 47, wywozu z obszaru okupacyjnego: zboża, mąki wyrobów młynarskich, jarzyn strączkowych, ziemniaków i buraków.

Nr. 7131/v ex 1917.

61

Niszczenie wron i użycie tychże.

Ze względu nadmiernego rozmnożenia się wron w tutejszym obwodzie, które niszczą nietylko zasiewy, ale nadto wyrządzają wielką szkodę przez wyjadanie jaj ptaków śpiewających i kuropatw, oraz tępienie młodych zajęcy, zarządzam co następuje.

Wzywam wszystkich właścicieli prywatnych lasów, aby pod dozorem służby leśnej pozwolili miejscowej ludności wybierać w lesie z gniazd młodę wrony.

Młode wrony są bardzo pożywne i smaczne i przy obecnym braku środków spożywczych mogą być w pełnej mierze spożytkowane.

Przed przyrządzeniem mięsa należy wpierw ściągnąć skórę z wron, wskutek czego mięso zyska znacznie na smaku.

Podobnie winni niszczyć młode wrony i spożywać ich mięso także właściciele gospodarstw rolnych i ogrodów, a gdyby sami mięsa wron spożywać nie chcieli, winni je oddawać biednej ludności.

Nr. 5625/v ex 1916.

62.

Podróże do Państwa Niemieckiego z obszaru okupowanego.

Podróże do Państwa Niemieckiego z obszaru okupowanego.

szaru c. i k. Okupacyi mają posiadać — oprócz należycie wystawionege paszportu—**także osobną przepustkę,** uprawniającą do wstąpienia na teren Państwa Niemieckiego, wystawioną przez zastępcę Sztabu Jeneralnego Armii w Berlinie.

Potrzebne dla podróży do Niemiec „Visum" na paszporcie zastępcy dyplomatycznego lub konsularnego wydawane będzie dopiero po uzyskaniu wyżej wspomnianej przepustki.

C. i k. Komendant powiatowy

STANISŁAW NIKLAS, podpułkownik m. p.

DRUKARNIA „POŚPIESZNA" i PRACOWNIA STEMPLI KAUCZUKOWYCH STANISŁAW DŻAŁ w LUBLINIE, KOŁŁĄTAJA № 3. (Obok Kasy Przemysłowców).